

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 11376-13/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 14. ledna 2013

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti České Energetické Centrum a.s., sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 282 45 245 (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“), zastoupené [REDAKCE], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 25. října 2012 pod č. j.: 11376-8/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-11376/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 23 odst. 12 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 150 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. c), § 91 odst. 5 písm. d) a § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 11 odst. 1 písm. h), § 30 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek a plynu, když nezaslal písemné vyřízení reklamace společnosti COMIN Trading, spol. s r.o., se sídlem Volutova 2521, 158 00 Praha 5, IČ: 615 01 450, podané dne 19. prosince 2011 na vyúčtování dodávky plynu a elektřiny do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, a správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil užíváním agresivních obchodních praktik podle § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, které jsou ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele zakázanou nekalými obchodními praktikami, když nezaslal na operátora trhu požadavek na ukončení dodávky elektřiny a zemního plynu do odběrných míst [REDAKCE], k 31. lednu 2012 a na základě smluv č. LE 001491 a č. LE 017486, od kterých zákaznice [REDAKCE], platně odstoupila, realizoval změnu dodavatele elektřiny do odběrných míst zákaznice od 1. prosince 2011, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti České Energetické Centrum a.s., sídlem Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 282 45 245, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 25. října 2012 pod č. j.: 11376-8/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-11376/2012-ERÚ) zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Usnesením Energetického regulačního úřadu (dále též „Úřad“) pod č. j.: 11376-1/2012-ERÚ ze dne 27. září 2012 byla v souladu s § 140 odst. 1 správního řádu spojena správní řízení vedená se společností České Energetické Centrum a.s. a to správní řízení pod sp. zn.: KO-10640/2012-ERÚ zahájené dne 18. září 2012, správní řízení pod sp. zn.: KO-11199/2012-ERÚ zahájené dne 25. září 2012 a správní řízení pod sp. zn.: KO-11200/2012-ERÚ zahájené dne 25. září 2012.

Ve správním řízení sp. zn. KO-11199/2012-ERÚ Energetický regulační úřad projednával zjištění učiněná při kontrole zahájené dne 17. ledna podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, o jejímž výsledku byl sepsán protokol č. K000621 ze dne 4. května 2012. Při kontrole bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba reklamaci společnosti COMIN Trading, spol. s r.o., podanou jednatelem panem Chen Jian Guo řešila s prodlením (reklamace faktury č. 3111000981 ze dne 9. září 2011 zamítnuta až dne 15. března 2012), resp. neřešila ke dni 17. ledna 2012 vůbec (reklamace faktury č. 6110001114 ze dne 19. prosince 2011, reklamace měřicího zařízení ze dne 9. září 2011 a žádost o kompenzaci za nevyřízení podaných reklamací).

Dne 10. července 2012 byla u kontrolované osoby zahájena kontrola dodržování ustanovení § 4 až 6 zákona o ochraně spotřebitele, o jejímž výsledku byl sepsán protokol [REDAKCE] ze dne 29. srpna 2012. Při kontrole bylo zjištěno, že dne 11. července 2011 obchodní zástupce kontrolované osoby uzavřel s [REDAKCE] Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu č. LE 001491 a č. LE 017486, od kterých [REDAKCE] doporučeným dopisem dne 27. července 2011 odstoupila. Toto odstoupení kontrolovaná osoba zanesla do svého interního systému, avšak následně realizovala změnu dodavatele, čímž se [REDAKCE] stala od 1. prosince 2011 do 31. ledna 2012 odběratelem kontrolované osoby. Proti kontrolnímu protokolu podala kontrolovaná osoba dne 11. září 2012 námitky, které byly rozhodnutím Energetického regulačního úřadu pod [REDAKCE] ze dne 18. září 2012 zamítnuty a kontrolní zjištění byla potvrzena. Na základě uvedených zjištění bylo zahájeno správní řízení pod sp. zn. KO-11199/2012-ERÚ.

Dne 10. července 2012 byla dále u kontrolované osoby zahájena kontrola dodržování ustanovení § 4 až 6 zákona o ochraně spotřebitele, o jejímž výsledku byl sepsán protokol č. K011312 ze dne 28. srpna 2012. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že dne 8. listopadu 2010 obchodní zástupce kontrolované osoby sepsal s [REDAKCE] Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu č. 154477 a dne 1. dubna 2011 zahájila dodávku do odběrných míst zákazníka. Dne 13. ledna 2012 doporučeným dopisem zaslal [REDAKCE] kontrolované osobě odstoupení od smlouvy s účinností ke dni 31. ledna 2011 v souladu s § 11a odst. 3 energetického zákona, které však nebylo kontrolovanou osobou akceptováno z důvodu jiné adresy zákazníka (ve smlouvě [REDAKCE], v odstoupení [REDAKCE]), přestože byl zákazník jednoznačně identifikován číslem smlouvy a na obálce, v níž bylo odstoupení od smlouvy doručeno, byla uvedena adresa [REDAKCE]. Kontrolovaná osoba nezaslala na operátora trhu požadavek na ukončení dodávek a k ukončení dodávek došlo až v březnu 2012. Proti kontrolnímu protokolu podala kontrolovaná osoba dne 11. září 2012 námitky, které Energetický regulační úřad rozhodnutím

pod č. j.: 06984-14/2012-ERÚ ze dne 17. září 2012 zamítl a zahájil správní řízení pod sp. zn.: KO-11200/2012-ERÚ.

Ve svých vyjádřeních ve společném správním řízení ze dne 4. října 2012 účastník řízení uvedl, že jeho jednání ve vztahu k [REDAKCE] není agresivní obchodní praktikou, neboť intenzita jednání nedosahovala takového stupně a její délka 48, resp. 36 dnů není nepřiměřeně dlouhá. Obdobné vyjádření podal účastník řízení ohledně [REDAKCE] s tím, že doba jednání činila 31 dnů. K části řízení týkající se dodržení standardu kvality se účastník vyjádřil již ve správním řízení pod sp. zn. KO-10640/2012-ERÚ, když ve stanovisku ze dne 20. září 2012 uvedl, že nedošlo k nedodržení standardu lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování elektřiny a zaslání písemného vyjádření s odkazem na § 20 odst. 2 vyhlášky Energetického regulačního úřadu č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů, a podání týkající se vyúčtování plynu nesplňovalo požadavky Reklamačního řádu účastníka řízení. Ve vyjádření ze dne 17. října 2012 uvedl, že požadavek na odstoupení od smluv uzavřených s [REDAKCE] byl do systému zanesen, nicméně v důsledku nastavení systému nedošlo k ukončení smluv. V případě [REDAKCE] bylo jednání účastníka řízení způsobeno nesrovnalostmi v adrese uvedené ve smlouvě a v odstoupení od smlouvy. Ohledně společnosti COMIN Trading, spol. s r.o. účastník řízení uvedl, že reklamace faktury za elektřinu byla podána 19. prosince 2011 a jednatel společnosti byl o jejím zamítnutí informován dopisem ze dne 20. ledna 2012. Reklamace faktury spotřeby plynu představovala pouze dotaz, který nemohl být jako reklamace posouzen. Vzhledem k tomu, že nebyly reklamace vyřízeny ve stanovené lhůtě, bude společnosti COMIN Trading, spol. s r.o. poskytnuta náhrada v souladu s vyhláškou č. 540/2005 Sb. a vyhláškou Energetického regulačního úřadu č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 11376-8/2012-ERÚ ze dne 25. října 2012 byl účastník řízení uznán vinným z výše uvedených správních deliktů a byla mu uložena pokuta ve výši 150 000 Kč.

Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že účastník řízení porušil § 11 odst. 1 a § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona, když nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek elektřiny a služeb, když podle § 20 vyhlášky č. 540/2005 Sb. nezaslal písemné vyřízení reklamace zákazníka COMIN Trading, spol. s r.o., ačkoliv v souladu s § 20 uvedené vyhlášky nebyla do lhůty pro vyřízení reklamace započtena doba od 19. prosince 2011 do 19. ledna 2012. Dopis zasláný účastníkem řízení zákazníkovi dne 20. září 2012 byl zaslán na nesprávného adresáta a vyřízení reklamace faktury ze dne 15. března 2012 nelze považovat za vyřízení řádné, neboť účastník řízení nepoučil zákazníka o nutnosti doplnění náležitostí reklamace pro účely jejího vyřízení. Bylo dále zjištěno, že společnosti COMIN Trading, spol. s r.o. byla poukázána náhrada za nedodržení standardů podle vyhlášky č. 540/2005 Sb. Energetický regulační úřad dále dospěl k závěru o porušení § 11 odst. 1 a § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona ze strany účastníka řízení, když podle § 16 vyhlášky č. 545/2006 Sb. nezaslal písemné vyřízení reklamace společnosti COMIN Trading, spol. s r.o. podané dne 19. prosince 2011 ve stanovené lhůtě. Účastník řízení uvedl, že se nejednalo o reklamaci, ale pouze dotaz podaný panem Chen Jiao Guem, nicméně podání pana Chena obsahovalo uvedení, že jde o reklamaci, číslo faktury, které se reklamace týká a formulovaný nesouhlas se způsobem zajištění konkrétní služby. Bylo dále

zjištěno, že společnosti COMIN Trading, spol. s r.o. byla poukázána náhrada za nedodržení standardů podle vyhlášky č. 545/2006 Sb.

Správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustil účastník řízení užitím nekalých obchodních praktik, konkrétně agresivních obchodních praktik. U [REDAKCE] se správního deliktu dopustil účastník řízení tím, že neakceptoval ukončení smlouvy ze strany zákazníka a proti jeho vůli do jeho odběrných míst dodával elektřinu (od 1. února 2012 do 19. března 2012) a plyn (od 1. února do 7. března 2012). U [REDAKCE] spočíval správní delikt ve skutečnosti, že účastník řízení přes odstoupení zákaznice od smlouvy realizoval změnu dodavatele, čímž zákaznici donutil stát se odběratelem účastníka řízení od 1. prosince 2011 do 31. ledna 2012.

Za spáchané správní delikty správní orgán uložil pokutu ve výši 150 000 Kč. Třemi skutky se účastník řízení dopustil pěti správních deliktů, za něž Energetický regulační úřad ukládal trest za užití zásady absorpční podle § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, tj. uložil pokutu za přestupek nejpřísněji postižitelný, popř. nejzávažnější, pokud jsou správní delikty z hlediska trestu stejně přísně postižitelné. Za nejzávažnější správní delikt Energetický regulační úřad považoval agresivní obchodní praktiku spočívající v nerespektování odstoupení od smlouvy [REDAKCE].

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 11376-8/2012-ERÚ ze dne 25. října 2012 podal účastník řízení dne 6. listopadu 2012 rozklad pro jeho tvrzenou nezákonnost a nesprávnost. Ohledně deliktu spočívajícího v nedodržení parametrů dodávky elektřiny a plynu účastník řízení uvádí, že uvedenou vyhlášku nelze aplikovat, jelikož zmocňovací ustanovení bylo přesunuto a další ustanovení změněna, protože není jasné, jaká ustanovení vyhláška provádí a na základě jakého ustanovení byla vydána. Ustanovení vyhlášky navíc tvoří jednu skutkovou podstatu s § 91 a § 30 energetického zákona a skutková podstata není tedy dostatečně určitá. Energetický regulační úřad se dále nezabýval naplněním podmínek aplikace § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 540/2005 Sb. a § 2 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 545/2006 Sb. Účastník řízení dále namítá, že správní delikty, které jsou mu kladeny za vinu, nemohl spáchat v jednočinném souběhu. Ohledně informování zákazníka o vyřízení reklamace na nesprávnou adresu účastník řízení uvádí, že uvedená adresa byla podle smlouvy kontaktní adresou pro komunikaci se zákazníkem. Účastník řízení dále uvádí zásadu subsidiarity trestní represe, neboť pro případ nedodržení parametrů kvality dodávek vyhláška stanoví poskytnutí náhrad a je tedy při jejich poskytnutí nadbytečné dále licencovaný subjekt trestat. Ohledně správních deliktů agresivních obchodních praktik účastník řízení uvádí, že se Energetický regulační úřad nezabýval naplněním znaků skutkové podstaty, konkrétně generální klauzule nekalé obchodní praktiky, neboť ustanovení § 5a zákona o ochraně spotřebitele na generální klauzuli navazuje. Nebyla dále dána materiální stránka správního deliktu, neboť zde chybí společenská škodlivost činu. Ohledně uloženého trestu účastník řízení uvádí, že Energetický regulační úřad vedl správní řízení ohledně tří správních deliktů a uložil úhrnný trest, nicméně měl takto postupovat i v případě zbylých správních deliktů. Ohledně výše uložené pokuty namítá účastník řízení její nepřiměřenost a dále nesprávné posouzení přitěžujících okolností spočívající ve zneužití rovného postavení na trhu a opakovanosti porušování zákona ze strany účastníka řízení. Dále došlo k uložení pokuty podle zásady kumulační, která je nepřipustná. Účastník řízení odkazuje i na svůj hospodářský výsledek za rok 2011. Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

Rozklad účastníka byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě rozkladu podaného účastníkem řízení jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Účastník řízení uplatnil námitky vztahující se zvláště ke správním deliktům spočívajícím v nedodržení standardů kvality dodávek elektřiny a plynu, k správním deliktům agresivních obchodních praktik a obecné námitky vztahující se k zákonnosti napadeného rozhodnutí jako celku.

V obecné rovině vznesl účastník řízení námitku týkající se uložení trestu za spáchané správní delikty. K tomu uvádím, že i na správní delikty je nutné vztahovat právní úpravu § 57 odst. 1 zákona o přestupcích, podle něhož jestliže pachatel se dopustil více přestupků, které je příslušný projednávat též orgán, projednávají se tyto přestupky ve společném řízení. Při projednání více přestupků, resp. správních deliktů stejného pachatele ve společném řízení je přitom třeba při uložení sankce aplikovat zásadu absorpční, jak vyplývá z § 12 odst. 2 zákona o přestupcích, který se analogicky aplikuje i v řízení o odpovědnosti za správní delikt, a to v případě jednočinného i dvoučinného souběhu. V takovém případě správní orgán vysloví vinu za všechny spáchané správní delikty, ale sankci uloží za ten ze sbíhajících se správních deliktů, který je nejprísněji postižitelný, popř. nejzávažnější (v případě, že správní delikty jsou postižitelné stejnou měrou). Při správním uvážení týkajícím se konkrétní výše sankce se přihledne i k dalším spáchaným deliktům. Lze v tomto odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 47/2007-188 či rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 7/2008-204. Z výše uvedeného vyplývá, že pokud v průběhu správního řízení bude zjištěn další správní delikt spáchaný jeho účastníkem, měl by být předmět společného řízení o tento skutek rozšířen. Tento postup však nelze vykládat takovým způsobem, který by správnímu orgánu bránil postihovat deliktní činnost pachatele a to z důvodu opakování protizákonné činnosti. Takový výklad by vedl k absurdnímu závěru, kdy by pachatel opakováním trestné činnosti mařil projednání správních deliktů, jelikož by byl neustále rozšiřován předmět společného řízení o odpovědnosti za správní delikt a správnětrestní odpovědnost za některé skutky by v důsledku krátkých prekluzivních lhůt zanikala. Podle mého názoru tedy je třeba uvedená ustanovení vykládat tím způsobem, že povinnost správního orgánu vést společné řízení o více správních deliktech je dána do vydání prvostupňového rozhodnutí. Okamžikem jeho vydání již správní orgán nerozšiřuje předmět správního řízení, ale zahájí řízení nové. K tomu viz totožné pojetí v Jemelka, L., Vetešník, P.: Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. BECK 2011. na str. 292 („*Do společného řízení podle § 57 odst. 1 PřesZ by měl správní orgán zahrnout všechny přestupky, jichž se dopustil tentýž pachatel až do okamžiku vydání prvostupňového rozhodnutí.*“). Z povahy věci není rozhodující, kdy se odehrály skutky, kterými byly naplněny znaky skutkových podstat správních deliktů, ale kdy správní orgán porušení zákona zjistil, jelikož správní orgán se většinou o jednotlivých skutcích téhož pachatele dozvídá postupně při výkonu kontrolní činnosti, přičemž je vázán prekluzivními lhůtami pro zahájení správního řízení, resp. vydání

rozhodnutí. Skutečnost, že se všechny skutky odehrály před zahájením správního řízení, nemusí znamenat, že o všech skutcích správní orgán v daný okamžik věděl, neboť zjištění o nich může učinit kdykoliv a řízení zahájit v zákonem stanovené lhůtě.

S Českým Energetickým Centrem a.s. vedl Energetický regulační úřad několik správních řízení. Řízení pod sp. zn. KO-00723/2012-ERÚ bylo ukončeno rozhodnutím pod č. j.: 00723-5/2012-ERÚ ze dne 22. února 2012, řízení pod sp. zn. KO-00731/2012-ERÚ rozhodnutím pod č. j.: 00731-6/2012-ERÚ ze dne 22. února 2012, řízení pod sp. zn. KO-02886/2012-ERÚ rozhodnutím pod č. j.: 02866-5/2012-ERÚ ze dne 27. dubna 2012, řízení vedené pod sp. zn. KO-05551/2012-ERÚ bylo rozhodnutím pod č. j.: 05551-14/2012-ERÚ ze dne 26. října 2012 zastaveno, správní řízení pod sp. zn. KO-06479/2012-ERÚ bylo ukončeno rozhodnutím o rozkladu pod č. j.: 06479-15/2012-ERÚ ze dne 5. listopadu 2012. S ohledem na tyto skutečnosti jsem dospěla k závěru, že Energetický regulační úřad ve správním řízení pod sp. zn. KO-11376/2012-ERÚ neporušil pravidla vedení společného řízení a ukládání trestu ve společném řízení a neukládal sankci za použití zásady kumulační. V tomto ohledu je jako nedůvodnou třeba hodnotit i námitku účastníka řízení v bodě 29 rozkladu, neboť jak je uvedeno výše, účastníku řízení byly dosud pravomocně uloženy 4 pokuty za porušení energetického zákona, resp. zákona o ochraně spotřebitele a jde tedy o opakování trestné činnosti, které je nepochybně přitěžující okolností. Nedůvodná je též námitka účastníka řízení, že opakované porušení zákona je třeba hodnotit k okamžiku spáchání správního deliktu, neboť uvedená přitěžující okolnost postihuje mnohost nezákonné činnosti, přičemž se účastník řízení postihovaných jednání dopouštěl v přibližně stejné době na přelomu let 2011 a 2012 a nepochybně spáchal několik správních deliktů.

Ohledně výše uložené sankce účastník řízení dále namítl její nepřiměřenost, nicméně neuvedl, v čem přesně ji spatřuje. Jsem toho názoru, že prvostupňový správní orgán se s otázkou přiměřenosti sankce v napadeném rozhodnutí vypořádal dostatečně. Vzhledem k výši tržeb z licencované činnosti mám též za to, že pokuta nemůže svou výší být pro účastníka řízení likvidační, když záporný hospodářský výsledek ještě neznamena, že účastník řízení nemá prostředky k úhradě sankce a její uhrazení by ohrozilo jeho podnikatelskou činnost, neboť odráží např. vynaložené investice apod. Ze zprávy auditora o ověření účetní závěrky, kterou připojil k rozkladu je patrné, že vlastní hmotný i nehmotný majetek, kterým svoji činnost zajišťuje.

Další námitky účastníka řízení směřovaly ke správním deliktům spáchaným nedodržením standardů kvality dodávek elektřiny a plynu.

Ohledně údajné neurčitosti skutkové podstaty, kterou účastník řízení dovozuje z legislativní změny, kterou bylo přemístěno zmocňovací ustanovení a změněno ustanovení § 17 energetického zákona, jsem neshledala námitku účastníka důvodnou. Účastník řízení předně vyvozuje své závěry z názoru, který byl vysloven ve vztahu k zániku zmocňovacího ustanovení, nicméně k tomu v uvedeném případě nedošlo. Jak vyhláška č. 540/2005 Sb. tak vyhláška č. 545/2006 Sb. byly vydány na základě § 98 odst. 7 energetického zákona, ve znění účinném do 3. července 2009, k provedení § 17 odst. 7 písm. a) energetického zákona, ve znění účinném do 3. července 2009, podle něhož Energetický regulační úřad stanoví prováděcím právním předpisem požadovanou kvalitu dodávek a služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v elektroenergetice a plynárenství, včetně výše náhrad za její nedodržení, lhůt pro uplatnění nároku na náhrady a postupy pro vykazování, dodržování

kvality dodávek a služeb. Lze tedy konstatovat, že uvedené předpisy byly vydány v souladu se zákonným zmocněním. S novelou Energetického zákona došlo pouze k přesunutí zmocňovacího ustanovení, které je dnes obsaženo v § 98a odst. 2 písm. c) energetického zákona, přičemž rozsah zmocnění zůstal nezměněn, tj. Energetický regulační úřad má nadále pravomoc stanovovat standardy kvality dodávek a materiálně tedy k žádné změně, natož zrušení zmocnění pro Energetický regulační úřad. Jelikož správní delikt byl spáchán tím, že účastník nedodržoval parametry kvality dodávek elektřiny, resp. plynu, které stanoví příslušné na základě zákona vydané vyhlášky, nelze skutkovou podstatu správního deliktu považovat za neurčitou.

Účastník řízení dále uvádí, že Energetický regulační úřad nezjistil existenci předpokladů aplikace § 3 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 540/2005 Sb. a § 2 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 545/2006 Sb., nicméně je zjevné, že měl na mysli spíše § 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 540/2005 Sb. a § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 545/2006 Sb. V obou případech jde nicméně o skutečnosti vylučující v důsledku správnětrestní odpovědnost účastníka řízení, nicméně nebylo zjištěno, že by takové skutečnosti nastaly. Ani účastník ostatně takové skutečnosti v průběhu správního řízení s odkazem na § 91d odst. 1 energetického zákona, podle něhož i obviněný ze správního deliktu nese část odpovědnosti za zjištění skutkového stavu, resp. skutečností vylučujících trestnost v případě, že je prokázáno spáchání správního deliktu netvrdil, a netvrdí je ostatně ani v rozkladu. Úvahy o uvedené námitce zůstávají v čistě teoretické rovině a námitku tedy nelze považovat za důvodnou.

Ohledně vyloučení jednočinného souběhu se lze ztotožnit s účastníkem řízení, že § 11 odst. 1 písm. h) je obecným ustanovením ve vztahu k § 30 odst. 2 písm. d) a § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona a že je legislativně nešťastné, že porušení obecné i zvláštních povinností (které však v souhrnu odpovídají obsahově rozsahu povinnosti obecné, tj. de facto zde vztah obecnosti a speciality není dán, neboť držitel licence nemůže porušit pouze obecné ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) energetického zákona, aniž by zároveň porušil jedno z výše uvedených ustanovení týkajících se přímo elektřiny a plynu) stanoví zákon jako správní delikt, navíc s odlišnou sazbou ukládaných pokut a lze souhlasit, že materiálně se o jednočinný souběh nejedná, třebaže formálně ho zákon takto stanoví a ve výroku rozhodnutí bylo správně uvedeno, že uvedená ustanovení zákona účastník řízení porušil. Tato skutečnost nicméně neměla vliv na výši ukládané sankce, jelikož byl ukládán úhrnný trest za několik správních deliktů spáchaných ve vícečinném souběhu a protiprávní jednání účastníka řízení spočívající v nedodržení parametrů kvality dodávek elektřiny (resp. plynu) bylo posuzováno jako jeden skutek bez ohledu na skutečnost, že formálně naplnilo dvě skutkové podstaty energetického zákona (jejichž obsah je však totožný).

Ohledně doručovací adresy společnosti COMIN Trading, spol. s r.o., mělo být sice doručováno na adresu [REDAKCE], nicméně jako adresát měla být označena společnost COMIN Trading, spol. s r.o., nikoliv jiný subjekt, který stranou smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu není a doručení jeho osobě nemohl být zajištěn účel doručení. Proto doručení restauraci Vegetka správní orgán správně vyhodnotil jako nesplnění doručení společnosti COMIN Trading, spol. s r.o. Neztotožňují se ani s argumentací ohledně vyloučení trestní odpovědnosti v důsledku subsidiarity trestní represe, neboť cíle správního trestání jsou především náprava porušeného veřejného zájmu a prevence další trestné činnosti, na rozdíl od náhrady škody či v daném případě náhrady za nedodržení standardů, které mají primárně funkci reparační ve vztahu k poškozenému. Je na zákonodárci

určit, jaké veřejné zájmy jsou natolik silné, že má být jejich porušení postihováno i cestou veřejnoprávní, nikoliv pouze soukromoprávní.

Další námítky účastníka řízení směřovaly ke správním deliktům agresivních obchodních praktik. Ohledně neposuzování znaků generální klauzule nekalých obchodních praktik ve smyslu § 4 zákona o ochraně spotřebitele uvádím, že správního deliktu se podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele dopustí prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik. Samotný pojem nekalých obchodních praktik je v zákoně o ochraně spotřebitele rozpracován ve více ustanoveních, které stanoví znaky skutkových podstat správních deliktů, které představují nekalé obchodní praktiky a které se liší zejména podle míry obecnosti, resp. specifčnosti znaků skutkové podstaty. Ustanovení § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele představuje generální skutkovou podstatu, podle níž zakázanou nekalou obchodní praktiku (podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele) představuje jednání podnikatele vůči spotřebiteli, které je v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Zákon dále stanoví, že zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky jsou nekalými obchodními praktikami. Ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele dle názoru Energetického regulačního úřadu lze na použité sousloví „nekalé jsou zejména“ vykládat pouze tak, že klamavé a agresivní obchodní praktiky jsou nekalými obchodními praktikami vždy, tj. bez ohledu na generální klauzuli v § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, tj. je na správním orgánu, zda jednání delikventa postihne podle generální skutkové podstaty jako obecně nekalou obchodní praktiku nebo konkrétně jako klamavou či agresivní praktiku, která představuje v konečném důsledku také praktiku nekalou. Nejvyšší míru konkretizace skutkových podstat pak představují Přílohy č. 1 a 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, které uvádí konkrétní jednání, která jsou vždy považována za klamavou, resp. agresivní praktiku. Mám za to, že Energetický regulační úřad jednání účastníka řízení posoudil správně jako klamavou obchodní praktiku (a tudíž nekalou obchodní praktiku) podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele. Jelikož správního deliktu se účastník dopustil užitím nekalých obchodních praktik, které vždy představuje agresivní obchodní praktika, nepovažuji za vadu výroku způsobující nezákonnost rozhodnutí neuvedení odkazu na obecné ustanovení § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve výroku rozhodnutí.

Ohledně materiální stránky správního deliktu účastník řízení pouze polemizuje s hodnocením Úřadu, které považuji za správné a odkazuji na jeho odůvodnění v napadeném rozhodnutí. Je přitom nepochybné, že k poškození zákazníků došlo, tj. nejedná se o případy, v nichž by společenská škodlivost trestaného jednání absentovala. Není přitom pro posouzení existence odpovědnosti za správní delikt rozhodné, zda uvedené jednání účastník řízení spáchal úmyslně, nebo pouze chybou ve svém systému, neboť i za tu odpovídá, pokud měla nezákonné následky. Překážka kladená uplatnění práv zákazníků byla nepřiměřenou a to již z toho důvodu, že po určitou dobu byly následky svobodného projevu jejich vůle zcela zmařeny a spotřebitelé nemohli realizovat své právo na volbu dodavatele elektřiny a plynu, kterou zaručuje § 28 odst. 1 písm. e) a § 62 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Volba dodavatele nemůže efektivně fungovat, pokud dodavatelé nebudou respektovat projevy vůle zákazníků směřující ke změně dodavatele.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto

dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem a zákonem o ochraně spotřebitele. Napadené rozhodnutí má též náležitosti požadované § 68 správního řádu. Podle § 68 odst. 3 byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V odůvodnění rozhodnutí byly rovněž uvedeny informace o tom, jak se Energetický regulační úřad vypořádal s vyjádřeními účastníka řízení. Z těchto důvodů jsem rozklad zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková, v.r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

- Otisk úředního razítka -

Rozdělovník:

České Energetické Centrum a.s. prostřednictvím [REDACTED]